

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . . K 120—
pol leta . . . " 60—
četrt leta . . . " 30—
za mesec . . . " 10—

Za inozemstvo:

celo leto . . . K 140—
pol leta . . . " 70—
četrt leta . . . " 35—
za mesec . . . " 12—

JUGOSLAVIJA

Na pismene naročbe brez
pošiljave denarja se ne
moremo ozirati.

Novi naročniki naj pošiljajo
naročnino po nakaznici.

Oglasi se zaračunajo po
porabljenem prostoru in sicer
1 mm visok ter 55 mm
širok prostor za enkrat 1 K
za večkrat popust.

Uredništvo je v Ljubljani, Frančiškanska ulica št. 6/I.
Telefon št. 360. — Upravištvo je na Marijinem trgu
št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 60 vin.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgo-
vor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. —
Rokopisi se ne vračajo.

Preprečene italijanske spletke.

Beograd, 11. febr. (Izvirno poročilo.) Francoski in angleški poslanik sta v zadnjem času naredila pri jugoslovanski vladi ponovne demarše v zadevi jadranskega vprašanja. Sprva se je mislilo, da hočeta samo olajšati posredovanje med Parizom in Beogradom. Njuni nasveti in predlogi pa so kmalu prekoračili ta okvir, tako, da je postalo jasno, da se hočeta o stvari sami pogajati. Ko so došli še tozadevne informacije iz Pariza, ni bilo več dvoma, da gre za novo italijansko spletko. Vsled ponovnih vesti, ki so jih širili italijanski in italijanom prijazni antantini listi, da beograjski krogi ne odobravajo

nepopustljivosti naše pariške delegacije, so Italijani upali, da bodo v Beogradu samem lažje prodrli s svojimi zahtevami. Na vseh se računali temeljito, ker so mislili, da beograjska vlada vsled notranjih težkoč jadranskemu vprašanju ne bo mogla posvečati take pozornosti kakor to dela pariška konferenca. Naša vlada pa je ta manever spoznala, ter nadaljna pogajanja v Beogradu uljudno, a odločno odklonila z izjavo, da ima naša mirovna delegacija v Parizu polno pooblastilo in dovoljene informacije, da vodi pogajanja o jadranskem vprašanju.

Uradniška vlada na vidiku.

Beograd, 11. febr. (Izvirno poročilo.) Kakor smo že včeraj poročali, so svetovali gotovi vplivni krogi regentu, naj poveri vodstvo vladnih poslov, ako se stranke ne sporazumejo, vladi, ki bo sestavljena iz uradnikov-nepolitikov. Podoba je, da je ta ideja regentu simpatična. Svojo namero je, kakor se zatrijuje, sinoči tudi odkrito izrazil, ko je sprejel po tri zastopnike vlade in opozicije. Vlado večino so zastopali ministri Pribičević, Paleček in Timotijević, opozicijski klub pa dr. Korošec, dr. Drinković in Josjo Jovanović. Politiki so izjavili, da bodo o regentovi nameri poročali svojim strankam, ki bodo zavzele končno stališče. Tekom današnjega dne so se vršila živahna posvetovanja v

opozicijskih klubih, pa tudi v demokratski zajednici. Nocoj imata seje tako opozicijski blok kakor ministrski svet, ki se bosta bavila s tem vprašanjem. Obe seji se ta hip še nadaljuje.

Opozicija hoče še popustiti.

Beograd, 11. febr. (Izvirno poročilo.) Čuje se, da je opozicijski blok pod vplivom včerajšnje avdijske pri regentu Aleksandru pripravljen še na daljše koncesije vladnim zahtevam, zlasti v vprašanju, kako dolgo naj še zaseda parlament. Druge vladne zahteve pa odklanja. V političnih krogih se računa z verjetnostjo, da se bodo pod pritiskom regentovega posredovanja pogajanja med strankami obnovila.

Goljufije pri zamenjavi bankovcev.

Beograd, 11. (Izvirno poročilo.) Pri izmenjavi avstrijskih kronskih bankovcev za nove kronsko-dinarske so zasledili v Beogradu velike goljufije. Po nekaterih bankah in, kakor se govori, celo v nekaterih uradih so poslušali uradniki zame-

njavali kar križem vse bankovce, tudi take, ki niso bili pri nas sploh nikdar priznani. Da bo mogoče izvesti preiskavo, je zamenjava bankovcev v Beogradu za dva dni ustavljena. Več oseb je že aretiranih.

VOLILNI ZAKON ZA DRŽAVNI ZBOR SPREJET.

LDU Beograd, 10. Na snočiji seji ministrskega sveta je bil končno sprejet volilni zakon s splošno volilno pravico. Mestni poslanci odslej odpadejo, samo Beograd bo volil pet poslancev, Zagreb štiri, Ljubljana tri poslance. Na 40.000 duš pride en poslanec. Kar se tiče količnika,

bo veljal Hontov sistem samo za nove pokrajine.

TUJE VALUTE V BEOGRADU PADAJO.

Beograd, 11. (Izvirno poročilo.) Od predvčeraj se opaža na beograjski borzi sicer malo, ali stalno in splošno padanje tujih valut. Padli so celo ameriški, angleški in švicarski denar.

Ko je razpadala Avstrija.

(Dalje.)

VIII. Nekateri drugi čini.

Bilo je v času aneksijske krize 1908. Ljubljancin Ščetinar je bil tedaj v službi pri ruskem konzulatu v Trstu. Vsled odpora Srbije proti aneksiji Bosne se je začela Avstrija pripravljati in pošiljati svoje čete na južne meje. Transporti so se vršili kolikor mogoče tajno. Ščetinar je dobil od svojega šefa naročilo, da zbira podatke o teh transportih in je šel takoj na delo. Zavedni Tržačani, zlasti Sokoli so mu bili verni pomočniki. Kmalu je imel organizirano celo četo polzvedovalcev, ki so mu poročali natanko o gibanju vojaštva preko Trsta. Natančni podatki o številu pehote, artilerije in raznega vojnega materijala so se zbirali v njegovih rokah in vsak večer so brnele šifrirane brzojavke preko Dunaja v Petrograd in obveščale ruskega ministra zunanjih zadev o avstrijskih vojaških transportih. Ščetinar je pozneje dobil za to red Sv. Stanislava. Ironija usode je hotela, da mu je ta red kot inozemski izročila slavna c. kr. policija v Ljubljani. Če bi vedela! Tudi sicer je po prizadevanju

Ščetinarjevem konzulat poročal ministrstvu o političnem položaju, zlasti o tržaških volitvah leta 1909. In ljudskem štetju leta 1910 ter obenem povdarjal slovanstvo Primorja. Da bi bila imela Rusija v jugoslovanskih krajih mnogo takih konzulatov! Nikdar bi njen zastopnik ne bil podpisal londonskega pakta!

V letu 1914. se je Ščetinar nahajal v Ljubljani. Bil je seveda med onimi, ki jih je znan dr. Skubl potpal v prvih dneh vojne. Izvršil je natančno hišne preiskave, našel je pa samo dolg nos. Na vprašanje, kje ima ruski red, mu je Ščetinar pokazal odlok kabinetne pisarne, da sme ta red sprejeti in nositi!

Ščetinar je pripadal v Ljubljani ožjemu krogu somišljenkov, ki so vključevali prvih vojni dogodkov bili vedno prepričani, da bo vojna končala z porazom centralnih sil. Ta krog je tudi širil slične vesti in defetistično propagando ter je končno prišel prepsavati na stroj in razširjati razne vesti, ki so se črpale z vtihoapljenih listov. Večinoma smo dobivali »Corriere della sera« in druge časopise iz Italije, z Dunaja je pa izjemoma kdo prinesel grške in danske liste, odnosno izvlečke iz njih. Zdal tu zdaj tam so se zbirali imetniki listov in stikali glave. Eden je prevajal, drugi je pisal na stroj v več izvodih in razmnoževal. Ti izvod so

Zavezniki so sami izgubili zaupanje v pogodbe, ki jih diktirajo premaganim državam in nimajo vere niti v dogovore, ki jih sklepajo sami med seboj.

Kakšen papir naj ščiti zapadni kapital pred Rusijo? Čezav podpis naj garantira Franciji, da je na vse večne čase verna pred Nemčijo? In da se oglašimo tudi manjši: Kdo jamči Italiji, da bo obdržala nemoteno, kar si je naropala?

V tem spoznanju se je Amerika umaknila iz Pariza, kjer so ji bili kot danajski dar namenili par mandatov v Mali Aziji; evropski zmagovalci pa iščejo sigurnih garantij za svoje pridobitve.

Največji strah za antanto je Nemčija. Kot soseda Rusije je dvakrat nevarna. Namen zaveznikov je, Nemčijo kot vojaško silo docela oslabil, gospodarsko ji pustiti pa samo toliko prostega diha, da bo zmagovala bremena, versajskega traktata.

Ko je bila nemška Avstrija sklenila, da se združi z Nemčijo, je dobila iz Pariza odločen veto, kajti ta združitev bi pomenila vojaško okrepitev nemškega naroda — Avstrija je postala samostojna republika. Pa kaj pomaga ta samostojnost, če se nova država ne more sama prehranjevati. Milijonsko mesto Dunaj izsesava vse province, ki same nimajo dovolj živeža.

Ta stradalna država bi bila ognjišče, odkoder bi letele iskre v netivo, ki ga je po Evropi dovolj. Prej ali slej bi se republika priklonila Nemčiji ali pa bi hočeta preprečiti Anglija in Francija za vsako ceno.

Avstrijo, predvsem Dunaj, naj rešijo sosede — to je antantina formula, ki jo zapadno časopisje izraža bolj odkritosrčno s programom donavske federacije.

Vsled nizkega kurza avstr. krone, vsled pomanjkanja transportnih sredstev in ne naposled vsled lastnih potreb zapadne Evrope same, je Avstrijo nemogoče preskrbovati stalno iz Amerike ali pa iz kolonij. Zato naj bi se — po zaveznikiških, dase ne oficijalno izročeni, misli — rekonstruiral na nekak način stari donavski ekonomični kompleks: Češka, Avstrija, Madjarska in — Jugoslavija. Za ta načrt delujejo v tuji in doma najrazličnejši elementi.

Angleški in francoski krogi upajo na ta način zagurati, da ostane Avstrija ločena od Nemčije; nasprotnovali ne bi menda taki rešitvi v zmernem smislu niti sedanji kr-

Donavska federacija.

marji nove republike, socialisti, ki se zaradi večne krize v prehrani boje, da ne nastopi proti njim reakcija, ta sam pa deluje v istem smislu, ker pričakuje, da se tako najprej vrnejo iz Švice Habsburžani, ki vzdržujejo obširno razpredeno donavsko propagando, z glavnim stanom v Lucernu, na čelu ji knez Windischgraetz. Le-ta je že februarja l. 1919. poslal po posebnem zaupniku v Pariz g. Clemenceauju in zunanjemu ministru Stephenu Pichonu lastnoročno pisano poročilo o razmerah v razpadli Avstriji ter podal v svojem ekspozitu tozadevne nasvete in načrte, ki si pa z njimi g. Clemenceau in Pichon nista upala javno na dan — pač pa je šel mig s Quai d'Orsay-a (franc. zunanje ministrstvo) in Downing Streeta (angleški Foreign office) in v časopisju se je pojavila — donavska federacija.

Zanimivo je, da imajo Angleži z donavsko federacijo (oziroma tej podobno tvorbo) še prav posebne namene. — Med tem, ko bi Francija prisodila vidilno ulogo v donavskem sklopu Dunaju, se je pojavila v Angliji močna struja za Budimpešto. Francija gleda pač samo na to, kako bi razdvojila Avstrijo in Nemčijo. Angleška se boji še nečesa drugega.

Ko se namreč izčisti težko ozračje, ki leži danes nad vzhodom, zlasti nad Rusijo, takrat se bodo polegla tudi strasti, ki ta čas plamte proti Nemčiji med Slovani v srednji in južni Evropi. Ko zadobi Rusija zopet svojo magnetično moč, takrat pritegne brez dvoma v svoje okrilje Poljsko, Češko in Jugoslavijo, takrat bo izgubil zaveznikiški fantom svoj vpliv med srednjeevropskimi Slovani, ki se bodo oklenili Rusije, tudi v slučaju, če bi se naslonila nanjo — Nemčija. In takrat naj bi bili za odporno steno, ob kateri bi se ta sila vsaj malo lomila, stari mojstri in slovanozrci — Madjari, oni naj bi torej pravčasno prišli do veljave ob Donavi. — To je angleška teza.

In Italija. Donavska federacija je gotovo ne ugaia v nikaki obliki. Če bi se uresničil ta načrt že samo v gospodarski smeri, bi oživel s tem stari njeni nasprotniki in vse strategične meje ji ne bi koristile, ker bi si naravni razvoj kmalu izsilil prosto pot na Jadran.

Vsled kratkovidnosti svojih državnikov si ustvarja Italija v nas Jugoslovanih ostre nasprotnike; na Tirolskem stoji proti nji cela vojna narodna zveza (»Andreas Hofer Bund«), ki je čvrsto organizirana in

Tirolska išče vezi z Jugoslovani celo javno v svojih glasilih. V takih razmerah bi bil vsak resnejši stik med novimi državami nevarno ogrožanje italijanskega imperija.

Danes naj zadošča ta pregled z raznih stališč o donavskem vprašanju.

Naša stvar pa je, da ne bodo računali in razpolagali z nami drugi: ne London, ne Pariz a najmanj pa Lucern. Mi smo lastna ter svobodna država, o zvezah bomo sklepali sami pa če so te zveze komu prav ali ne; uravnali si jih bomo po lastnih potrebah. Naš problem se ima rešiti na Adriji; v tej politični smeri si moramo tudi iskati zaveznikov in teh gotovo ne bomo našli na Zapadu. Da nam pa kljub nelagodnemu obračunu z Italijo donavska federacija ni edini možni ali potrebiti izhod iz težkoč, o tem drugič. Kot bogati državi, ki ima doma vse pogoje za zdravo gospodarstvo se nam odpirajo v tem oziru druga pota.

S-r.

Strahote italijanskega ujetništva.

Jugoslovanski vojni ujetniki, ki se vračajo iz Italije, pripovedujejo nezasišane strahote, ki so jih morali pretrpeti v ujetništvu. Podnarednik Janko Jež, ki je dal svoje doživljaje tudi na uradni zapisnik, opisuje ravnanje Italijanov z našimi ujetniki takole: Največ trpljenja sem moral pretrpeti v taborišču Forte Begato pri genovskem zalivu. Bil je to star zapuščen grad na visokem gričevju z razgledom na morje. Hrano smo si morali nositi ujetniki sami po strmih poti, za katero smo rabili dve uri, obtovorjeni s 30 do 50 kg. Med potjo si nismo smeli niti oddahniti; kdor je pa omagal, je bil tepen z žilovko. Najbolj nas je sovražil in pretepal neki škiljasti in šepavi bersaljer. Grozil nam je z ječami, v katerih so umirali svojčas tripolitanci. Kdor je prišel v te ječe, ki so bile 10 metrov globoko pod zemljo, je bil skoro zapisan smrti. Te ječe so bile širokogi latni prostori pod trdnjavijskim dvoriščem. Edina svetloba je prihajala vanje skozi mreže skozi katere se je odtekala deževnica. V teh ječah nas je bilo vedno po 5 do 10 skupaj. Na tleh so bile človeške kosti, o katerih so nam pripovedovali Italijani, da so od turških ujetnikov iz tripolitanske vojne, ki so tod poginili od lakote. Ako smo spali, so nas ogrožale velike podgane, tako da je moral vedno eden izmed nas čuti, kadar so drugi spali. Spali smo itak le po dnevi, ponoči smo hodili po ječi. V takem za-

svojem uradu. Na svojem stanovanju je imel urejeno pravo pisarno. Trikrat na teden je nosil iz urada tajne akte na dom, kjer jih je po cele ure diktiral v stroj Čehinji Ančki. To delo je pozneje prevzel od njega Ščetinar. Ves material se je odpravljal v parlament Grogi in Bregarju in zapuščeno Češkega Svaza. To delo se je vršilo prav do prevrata. Predaja raznih listin češkemu zaupniku se je vršila večinoma v dunajski kavarni »Central« in sicer radi večje varnosti — na stranišču.

Hudo razburjenje in velikanska nervoznost je zavladala v krogu zornikov, ko so v letu 1918. naenkrat aretirali Bregarja. Oddelek, v katerem so bili slovenski »Kriegs-pressequartierovci«, je bil čisto zase in v eni uri je moral odstraniti vse, kar bi bilo nevarno pri eventualni preizkavi. Uradna peč je izvrstno delovala in požrla vse nevarne listine. Toda Bregar je bil previden in pri nem ni bile najti nič, tako da je strah bil hvalabog prazen. V jednako razburjenje jih je spravila aretacija nekega Romuna, ki je bil nekoliko poprej pridržen njihovemu oddelku, takoj nato pa zaprt radi špijo naže. Toda tudi tedaj so odnesli srečno pete in delo se je vršilo naprej.

(Dalje prih.)

poru je bil tudi narednik Hinko Vo-grinc bivšega 87. pešpolka, doma s Stajerskega, ki je govoril z nekim turškim marešalom (nekak narednik). Ta se je nahajal v zaporu še izza trilateralne vojne ter je popolnoma osivel, in se postaral. Bril smo se z žlicami, ki smo jih sklepali in brusili s kamni. Z vrha trdnjave do trdnjavskega dvorišča je bilo 240 stopnjic. Kuhalo se je na dvorišču. Ko je bilo dano znamenje za obed, smo se vsi kakor roj čebel v velikanski naglici po teh 240 stopnjicah, da nismo prišli prepozno, ker je bil vsakdo, ki je malo zakasnili, tepen z žilovko, obenem pa je bil kaznovan tudi naš nadzorovalni podčastnik. — V tej trdnjavi sem bil od 17. H. do 18. III. 1918. Potem ko so začeli zbirati Slovence za prostovoljske težije proti Avstriji, se nam je godilo nekoliko bolje. — Narednik Malovrh, gostilničar v Kamniku, ki je bil pri nekem delavskem oddelku (distaccamento) v Vacri (Sicilija), mi je pripovedoval naslednje: Pri našem delavskem oddelku je bil med drugimi Jugoslovenci tudi neki Znidar Anton iz Vodic pri Kamniku. Bil je brez čevljev in ker bos ni mogel delati, je prosil stražarja, naj ga pusti in poveljstvu, da tam prosi za čevlje. Stražnik mu tega ni dovolil. Nato se je Znidar obrnil na gospodarja, pri katerem je bil s še par dragimi tovariši zaposlen, za dovoljenje, da bi smel iti drugi dan s svojim tovarišem, nekim korporalom in poveljstvu po obutev. Ko ju vidi drugi dan gospodar zapuščati hišo, zažvižga stražnika. Znidar in oni korporal sta korakala ob zidu drug za drugim. Stražnik ustrelil za njima in oba se zgrudila. Korporal je na mestu umrl, Znidar pa je živel še 13 dni. Bil je zadet skozi trebuh. Prosil je neprestano, da bi ga operirali, pa ga niso hoteli.

RESOLUCIJA GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ V LJUBLJANI K VALUTNEMU VPRAŠANJU.

Z ozirom na kritični položaj, v katerega prihaja valutno vprašanje, se je vršilo včeraj zborov, zastopnikov slovenskih gospodarskih organizacij v Ljubljani, ki so po vsestranskem razmotrivanju valutnega vprašanja sklenili sledečo resolucijo soglasno:

Podpisane gospodarske organizacije vztrajajo na svojem dosedanjem stališču glede valutnega vprašanja ter obžalujejo, da je ministrstvo pri najnovejših odredbah v valutnem vprašanju ignoriralo pozitivne ekonomske razloge, kateri so se navedli s strani gospodarskih krogov kronskega področja ter izvedlo na škodo jugoslovenske krone devalvacijski prave kot temelj za rešitev valutnega problema. V skladu tega odločanja vsako odgovornost za nepotrebne škodljive posledice, katere morajo vsled tega postopanja nezbežno nastati za naše gospodarstvo in za našo državo. Z izvedbo valutne reforme na način, kakor ga je zamislilo ministrstvo, nikakor niso odstranjene nepregledne kvarne posledice, katere morajo neodbitno nastopiti v narodnem gospodarstvu in v socialnem življenju najširših plasti naroda.

Ako se istočasno z izmeno jugoslovenske krone ne vzame iz prometa nepopolnoma tudi stari bančni dinar, opozarjamo na neizogibno nadaljnjo devalvacijo nove kronske-dinarske novčnice. Izdane od države v

zameno za krono, v njeni notranji vrednosti napram staremu bančnemu dinarju, s čimer bo kronska področje po nepotrebnem znova gospodarsko oškodovano.

Najodločneje zahtevajo, da se ne izvede nikakoli relacija brez narodnega predstavnitstva, stojič na stališču, da je edino parlament poklican govoriti odločilno besedo v tem najvažnejšem gospodarskem vprašanju.

Pozivljajo politične stranke, da v interesu normalnega gospodarskega razvika naše narodne države delajo na to, da se pri reševanju valutnega problema v polni meri vpoštevajo gospodarski razlogi, ker je le v tem primeru mogoč napredek in povzdiga našega skupnega narodnega gospodarstva. Nameravana slaba rešitev valutnega vprašanja bi v največji meri ogrozila gospo-

darsko in politično konsolidacijo naše mlade države. Če se vztraja na izvedbi sedaj nameravane valutne reforme navzlic ponovnim in utemeljenim opozoritvam, so politične stranke poklicane, da odstranijo z odločilnega mesta oseba, katere z nepremišljeno valutno politiko ustvarjajo nevarnost velikih perturbacij in političnega razkola v naši mladji. Še nekonolidirani domovini.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani, Slovenska kmetijska družba v Ljubljani, Zveza industrijskih in obrtniških podjetij na slovenskem ozemlju. Pripravljali odbor zveze trgovskih gremijev. Deželna zveza slovenskih obrtnih združenj. Jugoslovenska obrtna zveza. Zadruga zveza v Ljubljani. Zveza jugoslovenskih hranilnic. Zveza upnikov v Sloveniji. Slovensko trgovsko društvo »Merkur«. Društvo hišnih posestnikov.

Jugoslavija.

Trumbić odpotoval v London.

Beograd, 11. (Izvirno poročilo.) Zunanji minister dr. Trumbić je odpotoval sinoči v London, da se udeleži tamkajšnje poslaniške konferen-

Donavska mornarica.

Beograd, 11. (Izvirno poročilo.) General d'Esperaj se sporočil naši vladi, da so zavezniki sklenili naj obdrži Jugoslavija vse one podonavske ladje in vlačilce, ki so se nahajali v jugoslovanski posesti dne 13. novembra 1918. Na ta način ostane v naši posesti 80 donavskih parnikov in okoli 700 vlačilcev.

Vojaška časopisna cenzura v Srbiji.

Beograd, 11. (Izvirno poročilo.) V skladu boljševiških nemirov v timočki dolini je razširjena vojaška dopisna cenzura tudi na južno polovico Srbije.

Polečaj v Črnigori se boljša.

LDU Podgorica, 11. febr. Vse kaže, da se položaj v Črni gori vidi boljše. Odpadniki in roparji so večinoma v rokah oblasti. Vendar pa bi se razmere še mnogo bolj izboljšale, ako ne bi bilo nobenih Italijanov v Baru, odkoder pošiljajo agente v Črno goro, da povzročajo tam nemire.

Slavonski Četki proti laškemu imperializmu.

LDU Pakrac, 10. febr. Čehoslovaki, ki žive v Ukrajini in okolici, so imeli včeraj shod, na katerem je

Razna poročila.

SCHLESWIG-HOHLSTEINCI SE IZJAVILI ZA DANSKO.

LDU Kiel, 11. Do polu štiri zjutraj je bilo oddanih za Nemčijo 20.924 glasov, za Dansko pa 38.279. Izid glasovanja v nekoliko podeželnih občinah še ni znan.

LDU Berlin, 11. Kakor javljajo listi, je izid volitev v prvem pasu že toliko znan, da manjkajo le še delna poročila, ki pa nikakor ne morejo izpremenjati volitev. Kakor je bilo jasno, so Danci dobili večino. Uradnega poročila o izidu volitev pričakujejo šele v poznih popoldanskih urah. Iz Kodanje poročajo, da na Dancu odpadne 72.723, na Nemce pa 24.393 glasov.

Pred parlamentarno krizo na Angleškem.

LDU Amsterdam, 10. Pariški poročevalec Bita »Westminster Gazette« javlja, da Lloyd George išče primerne prilike, da bi sedanj parlament razpustil ter izposloval nove volitve. Nesoglasja med Lloyd Georgeom in konservativno stranko postajajo čimdalje resnejša.

Francoske represalije na nemški odpor glede izročitve vojnih krivcev.

LDU Berlin, 11. »Lokalanzeiger« javlja iz Berna: Millerand je sporočil nemški vladi, da se bo vsled neizvršitve versailleske mirovne pogodbe za nedoločen čas preložil da-

tum, od katerega šteje rok za izpraznitev renskega ozemlja.

Kronprinc se prostovoljno izroči zaveznikom.

LDU Haag, 11. Nizozemski korespondenčni urad javlja, da je bivši nemški prestolonaslednik poslal poglavarjem aliranih in asociiranih velešil brzojavko, kjer jim naznanja, da se je namesto mnogoštevilnih Nemcev, ki se imajo izročiti ententi, stavil zaveznikom na razpolago, da pa je to storil brez vednosti svojega očeta, bivšega nemškega cesarja Viljema II.

Beleške.

Glasovi Italijanskega časopisja.

Klerikalni »Corriere d'Italia« piše: Jugoslovanski odgovor na ultimatum je balkanski odgovor. Korenika pa tiči v zapadnih državah, kar znači, da vsaj eden izmed naših zaveznikov ne namerava izvršiti kar je obljubil. V odgovoru sta važna dva razloga: londonska pogodba in abnormalni položaj na Reki. Treba priznati, da je D'Annunzijska reška aventura težka zapreka, toda Italija mora kljub temu čuvati svoj ugled. V našem interesu je, da se reši jadransko vprašanje na prijateljski način in sporazumno. Toda stvar ne sme novoro pretresati onih točk, o katerih je Italija že izgovorila zadnjo besedo. — Bisolattijev glasilo »Giornale del Popolo« piše: Obnašanje Jugoslavije napram Italiji žal njo in zaveznike. Jugoslovani se ne umikajo Italiji, temveč ji, kar je hipotetično in neosnovano, obračajo hrbet. — Sovinstinski časopisje zahteva izvršitev londonskega pakta, o katerem pravi, da ima silno moč in povdaria, da ni za to izvršitev potreben niti miligram iz Pariza še manj pa, seveda, iz Beograda. — »Giornale d'Italia« vprašuje: Česa čakamo? Ali hočemo, da se ugled Italije zlomi pod škornjem Hrvatov in Slovencev? Niti! Čas je, da se odločimo, da ohranimo čast in koristi države! — Neka

nota Italijanske vlade zvrča na intrigantski način krivdo, da je propadel ultimatum, na francosko vlado. Posebno obdeluje nota Millerandov kabinet, o katerem kaže, da je zopet začel posredovati. Skratka: Italijani si na vse kriplje prizadevajo, kako bodo zopet enkrat opeharili svoje ljudstvo za — mir.

Rusija in antanta.

Na tretjem sovjetskem vsesuskem kongresu se je razpravljalo tudi o bodočih nalogah rdeče armade. Trocki je izjavil, da bo treba po vojni napeti nove strune: ustanoviti bo treba armade za obnavljanje države. Tako se n.p. ustanovi delavska armada, ki bo dobavljala živila in les, armada, ki bo popravljala prometna sredstva (železnice, poti itd.) in tretja, ki bo popravljala poljedelsko orodje. Od vseh teh armad pa se bo zahtevalo delo in ne zapravljanje časa. Tc pa menda ni povsem dobro vedo, kaj pomenja Rusija za gospodarsko izčrpano Evropo. Zato se namerava antanta začeti vtikati v ruske zadeve z — vojno. Sicer se je svoječasno mislilo, da je intervencija antante v Rusiji pokopana, odkar so jih dobili po buticah Judenič, Djenikin in Kolčak. Toda ne! Sedaj hoče na njihovo mesto stopiti Foch, zmagovalac iz Francije. Poročila pravijo, da pojde Foch v Varšavo, kjer prevzame vodstvo armade proti boljševikom. Sicer je rečeno: za slučaj boljševiškega napada. Toda Poljaki lahko marsikaj smatrajo za boljševiški napad. Dovolj je, če pride boljševiška armada v pokrajino, katero smatrajo Poljaki, da spada k njihovi državi, in napad je tu. Akcije proti boljševikom se prične, Rusija še enkrat zagori in mir se oddalji od Rusije zopet za par let. Evropski narodi pa bodo še dalje stradali na ljubo ljudem, ki se boje za svoje blesteče pozicije. In vse to zavolje tega, ker sovražijo demokracijo, katero je začel že na tako lep način v zadnjem času zidati ruski boljševizem.

Gospodarstvo.

BORZA.

Zagrebi, 11. (Izvirno poročilo.) Današnja borza je notrala: dolarji 12300, carski rublji 138, čehosl. kone 140, dinarji 397, dvajsetkronski zlati 415, francoski franki 920, nemške marke 185-194, rom. lei 200-205, lire 11. 705 Devize: Milan 720-730, Dunaj 40, Zürich 2100.

Beograd, 9. (Izvirno poročilo.) Zlatnik 23.90, marke 48.75, franc. franki 234, dolarji 32.50, lei 51.50. Devize: Pariz 236, Berlin 39, Zürich 588.5, London 112.75.

Beograd, 10. (Izvirno poročilo.) Zlatnik 23.90, marke 48.25, franc. franki 231, dolarji 31.50, lei 49.25. Devize: Pariz 230, Berlin 38, Zürich 570, London 110.

+ Daljne omejitve tovarnega prometa. Obratno ravnanje juž. žel. v Ljubljani sporoča: Vsako nakladajo civilnega tovarnega blaga za Bosanski Brod loko transit (proti Sarajevu) se brezpogojno ukini. Sprejemanje blaga za postajo Brno je ustavljeno. Če sprejeto se še odpošlje. Prevozna dovoljenja nimajo veljave.

+ Zimska setev. Minula jesen ni bila povoljna za sejanje. Radi tega

je ostala znatna površina zemlje, zlasti v naših južnih pokrajinah, neposejana. Ker je v največjem interesu države, kakor tudi vsakega posrednega državljana, da pridemo do kar najvišjega žitnega donosa v tem letu, pozivlja ministrstvo za prehrano in obnovo dežel vsa oblastva, vse kmetijske organizacije in lastnike zemljišč, da zastavijo vse sile, da se zemlja zaseje kar največ z jarim žitom in tako nadomesti, kar se je zamudilo v minuli jeseni. Ministrstvo hoče dobaviti iz aktivnih pokrajin potrebno množico semenskega žita. Žitni zavod v Ljubljani bo izvedel dovoz tega žita in ga izročil slovenski kmetijski družbi, da ga razdeli med kmetovalce. — Naročila za semensko žito naj se tedaj pošiljajo slovenski kmetijski družbi v Ljubljani.

+ Vitričola za vinogradništvo pri nas primanjkuje. Ministrstvu za poljedelstvo ga je ponudila neka angleška tvrdka 100 vagonov. Kupna pogodba še ni podpisana, ker so cene za naše razmere previsoke, ker pa se pogajanja za nakup nadaljujejo, je upati, da bodo uspešna, s čemer bo kriza radi vitričola pri nas rešena.

+ Vitričola za vinogradništvo pri nas primanjkuje. Ministrstvu za poljedelstvo ga je ponudila neka angleška tvrdka 100 vagonov. Kupna pogodba še ni podpisana, ker so cene za naše razmere previsoke, ker pa se pogajanja za nakup nadaljujejo, je upati, da bodo uspešna, s čemer bo kriza radi vitričola pri nas rešena.

VLAD. LEVSTIK: Nadaljevanje. Višnjeva repatica.

Ne mislite pa, da ste ugledali moje premoženje in moj ugled brez kazni. Kaj vam pomagajo vaši uspehi v primeri s tem, da vas odvede policija uklenjenega z njih pozorišča? Policija! Je zavpil ter planil k oknu. »Kje je kak redar? Držite goljuf!... tati!... morilca!...«

Toda spodaj ni bilo videti nikogar; in pustolovec se ni branil.

»Kričite!« je dejal z zlovesnim mirom. »Hvaležen vam bom. Vpričo beričev vam ponovim besedo, ki je še nisem izrekel; potem je vsaj ne ugasne.«

Smučiklas je osupnil ter se obrnil k njemu:

»Kaj nameravate, satanski človek?«

»Dovoli svoje delo.«

»To je?«

»Učiti vas. Položiti vašo sramoto v njih roke in vpričo njih pritiskati žig na vaše čelo; povedati vpričo njih svoj zakaj, ponoviti pred njimi, kdo sem.«

»Kaj hočete reči?« je sklenil odvetnik; vsa kri mu je izginila iz zabuhlih lic. Vzlic gnevu in obupu ga

je vlekel nekaj, da je stopil bliže k neznanцу ter mu zabodel pogled v oči. Nekje v njegovi glavi je bil občutek, kakor bi se trgalo zagrinjalo, in hkrati ga je begal temen spomin na razgovor iz nepredavnih dni. »Kdo ste in kaj mi očitate? Ne pomnite, da bi se bila srečala v življenju.«

»O pači!« je izbruhnil pustolovec s trpkim grohotom. »Srečala sva se, čeprav samo za hip; za tisti nesrečni hip, ko se je življenje začelo! Pomislite malo... Ali je vaših podlosti res tolikšna mera, da ne vidite nobene, ki bi vpila v nebo glasneje od vseh?«

Smučiklas je buljil in drgetal: zlati ščipalnik mu je bil zdrknil v nosu ter obvisel na verižici. Nekaj brezimenskega je kovalo v njegovih možganih.

»Kdo ste?« je ponovil bebasto.

»Sam! povejte...«

»Ali pomnite, kar sem pripovedoval takrat, ko sem prvič sedel za vašo mizo?«

»Zgodbo... o vašem tovarišu iz tujske legije?« Odvetnik se je opotekel in komaj še njej razni rob.

»Tedad ga vendar ni vzel hudč?«

»Pred teboj stoj, lopov!« je kriklil mladi mož ter ga sunil s divjo

besnostjo v prsi. »Pravi grof Künigsbruch je bil tisti izmed obeh legionarjev, ki so ga ubili na begu. Pred smrtjo mi je izročil svoje listine, in jaz sem jih porabil v dober namen — jaz, Pepe Veselko, sin Nele Veselkove!«

»Nelin sin!« Odvetnik se je zgrudil v fotelj kakor izpodsekan. »Njin sin!...«

»In tvoji zver brez srca in brez časti! Ali me zdaj poznaš? Zdej veš, zakaj sem ti prisegel maščevanje?«

»Kje si pustil mater?« je jeknil Smučiklas. »Kaj se je zgodilo z njo? Ali še živi?«

»Moja uboga mati, ki si jo ti zločinski pohnil v nesrečo? Nele Veselkova, kateri si ukradel dobro ime ter jo pregnal iz domačega kraja, grozeč ji s krivo prisego? Njej je dobro; v Parizu počiva, v skupnem špitalskem grobu... Boda in žalost sta jo gnali križemsvet; ko je umrl njen zaščitnik in je vsled boleznj izgubila glas, je padala nižje in nižje, dokler ni utonila v najgloblji sramoti. Mati ne pomislite, Smučiklas, kadar treha rešiti otroka lakote; ona ni pomislila — in ti si kriv tega! Spominjam se je, kako je oblačila zvečer svoje revne židane čunje, hodila na ulico ter se vračala z moškimi, las

pa sem molil doma — zakaj učila me je moliti! — in prosil Boga, da bi imela srečo, ker sem vedel, da to pomeni kruh... Greh in razvrat sta zalivala nežno stebelce mojega deinstva; gledal sem lastno mater, kako se je prodajala, gledal pljane dedce, kako so jo tepli in suvali, poslušal jo, kako se je pogajala za plačilo svojega ponižanja, in kesnje, ko je ostarela od hiranja — kako je mledovala okrog skupih gostov in zaman ponujala svoje velo telo... Glad se je oglašal zmerom pogostejše, dokler ni obsedel za najino mizo. Tiste čase sem nehal moliti; začel sem krast, ker je bolj pomagalo... In neko noč se mati ni več vrnila domov: policija jo je bila zasačila na cesti. Šele čez mnogo dni sem jo videl v bolnici, katere ni več zapustila. Hodil sem k nji ter gledal ostudne rane na njenem obrazu, ki je bil nekaj tako lep, na čelu, prej tako nežnem in belem, na ustnicah, ki me niso smele več poljubiti... Preden je umrla, mi je razodela zgodbo svoje nesreče; povedala mi je, kdo je moj oče, ter izdihnila, preklinjaje ga v svoji zadnji uri. Obljubil sem, da sporočim lopovu njeno kletvo, ako ga najdem kje na svetu, ter mu izročim spominke, ki mi ga je dala za-

te, Slučiklas. Komaj dvajset let mi je bilo takrat...«

Nesrečnežev glas je usihnil in solze so mu tekale po licih, ko je obujal to strašno preteklost. Ob zadnjih besedah je segel v prsni žep ter se ozrl na očeta s pogledom, v katerem sta se družila sovraštvo in neozdravljiva bol.

Odvetnik je stokal v pesti, toda ne od kesanja, marveč od strahu: kje naj mu ta človek prizaneša?

»Kakšen je tisti... spomin?« se je zdrznil čez čas.

»Tu ga imaš, in naj te pāl na dušo!« je zarohnel Pepe Veselko ter mu vrzel ogoljen zvešček z vso silo v obraz. »Tu je, obrtna knjižica njene sramote!«

Smučiklas, ki je v resnici samo preimisljal, kako bi našel sprejemljiv izhod, si je privoščil minuto joka; njegova vest je spala tudi zdaj. Nato je dejal z dozdnevno ubitim glasom:

»Poštena ženska si pomaga drugače... Sama je bila kriva.«

»Ne psuj moje matere! Tudi ona bi me bila zredila z drugačnim krhom, da ni bil moj oče zver!«

»In ti, čemu nisi začel poštenega življenja?«

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

— Nova velika ameriška akcija za slovenske reveže. Iz New Yorka je došel v Ljubljano gosp. Leopold Štrukel, importir in eksportni trgovec ter posestnik menjalnice, rodom iz St. Ruperta, ter naznanil, da se pripravila v Zedinjenih državah večja ubožna akcija, za slovenske ubožce v stari domovini. Akcija je tem pomembnejša in obeta tem boljši uspeh, ker niso udeleženi le slovensko-ameriški, nego tudi angleško-ameriški krogi, zlasti ameriške žene. Za sedaj vstopar »Pomožni sklad slovenskih žena in deklet Greater New York (tavnica gđ. Fany Mohorčič, 570, Ridgewood, Brooklyn-New York). Nabranila je doslej 34.000 dolarjev, to je vsaj 3 milijone 400.000 kron. Skrbelo se bo pa, da pride k nam v prvi vrsti blago (obleka, perilo, obuvale). Gospod Štrukel ima nalogo, da organizira stvar s pomočjo tukajšnjih oblastev na tej strani oceana, ker v Ameriki čakajo le, da bo stvar tudi pri nas organizirana tako, da bo dajala garancijo gladkega poteka in nepristranske razdelitve. Potem šele se bo akcija razvila. Gospod Štrukel je stopil v stik z ljubljanskim magistratom in potem tega z deželno vlado, katere naloga bo, da vsi potrebni kontrolni organizacijo po celi Sloveniji.

— Dobrovoljce-pravnike se opozarja na zapis službe konceptnega uradnika s prejemki XI.—IX. čin. razr. pri poverjenstvu za socialno skrb, ki bo dodeljen referatu za dobrovoljce. Prednost imajo dovršeni pravniki. Prošnja je vložiti do 21. februarja. — Društvo jugoslov. dobrovoljcev v Ljubljani.

— Osebnosti v pošti. Višji kontrolor B. Kečl, je na lastno prošnjo odpuščen iz naše državne službe in gre službovat na Češko. Med Slovenci je služboval 16 let. Vedno se je odločno kazal Slovana in je pri volitvah vedno stal na strani slovenskih volivcev. Bodi mu sreča mila v osvobojeni domovini!

— Komaj je prišlo obvestilo, da se začne izmenjava avstrijskih kron, se ponavljajo prizori, ki smo jih opazovali ob času kolekovanja bankovcev. Blago iz izlozih izginja, vanje pa prihaja novo, seveda z višjimi označbami cen. Urad proti navijalcem cen bo moral v prihodnjih dneh podvojiti svojo pozornost, drugače bodo stala vsa zatrdila, da izmenjava ne sme podražiti blaga, prav tako iluzorna kakor o priliki kolekovanja.

— K povišanju cen za meso nam poročajo z Dolenskega, da plačujejo tam mesarji živino, še vedno po starih cenah t. j. 8—10 kron za kg. Kmetje so zato mnenja, da je zadnje povišanje mesnih cen neupravičeno.

— Za družbo sv. Cirila in Metoda sta nabrala v Labodu g. Ivan Majcen, postojni delavec in Andrej Furlan, poštni sluga 100 kron.

— Obsojen župnik. Ivan Soukup, župnik na stari Oslici ob demarkacijski črti, je na Miklavžev večer v žaljivih izrazih kritiziral dva v službi se nahajajoča finančna stražnika v hiši knozeta Borataja. Ker finančna stražnika zastopata stališče, da finančni stražniki niso »kravji pastirji«, sta Soukupa ovadila in včeraj je ljubljansko deželno sodišče obsodilo temperamentnega župnika na 14 dni zapora. Župnik je po svojem zastopniku prijavil ničnost.

Ljubljana.

— Tudi eden. Pri družbi Imper se šopiri za ravnatelja bivši spodnještajski nemški uradnik Felix Veršič, ki bi bil rad sedaj seveda največji Jugoslovčan saj je ob oblemici prevrata izobesil na svoji hiši kar tri zastave v slovenskih barvah, kojih se je v Ljutomeru izogibal celo po prevratu, ker si ni mogel misliti, da bo ta lepi trg pripadal »Balkanem« in »Petru«. Sicer se tam slovenskih novcev ni ravno branilo, osebno pri aprovi, vzeli jih je raje še več, za kar so mu Ljutomerčani in Medjimurci preskrbeli tudi nagel odhod v središče Slovenije, da bi se hitreje poslovil. Sicer čuje nerad o svoji vojni dobi in preteklosti, vendar mu pošiljajo znanci potem pozdrave in se vselej njegovega novega in koristnega Jugoslovanstva.

— Razlike v ceni. Kaj delajo trgovci in kaj urad proti navijalcem cen, vrag vedi. Dejstvo je, da stanejo ponekod citrone po 1,50 K komad, drugod pa po 2,20 K. Tudi cene konjaku so različne. Pri F. v Prešernovi ulici stane ena osminka 22 K, dočim se plača za isto količino nekje na Starem trgu 24 K. Da je takšna razlika mogoča pri veržnikih, ki

prekupčujejo, razumemo; da se pa sme kaj takega pokazati ob belcu dnevu v izlozbenih knih, je pač ljubljanska specialiteta.

— Kolo se je strlo nekemu kočijažu, ki je vozil od kolodvora proti Dunajski cesti. Zakaj? Ker so tam takšne jame, da bi sam ljubljanski župan ne vstal več iz njih, če bi padel vanje.

— Za ostepele vojake. V gostilni gospe V. Lavrič, na Sv. Jakoba trgu št. 6 so darovali njeni gostje za ostepele vojake K 150.

— Tihotapci z živino. Goriški okoličani Štekar Anton, Klanjšček Anton, Štekar Janez, Tonakar Anton, Možina Stefan, Možina Silvester, Humer Karl, Klanjšček Ivan in Drijus Franc so premeteni tihotapci, ki se znajo preskrbeti z vsemi izvoznimi dokumenti za izvoz živine, tako so v tork zvečer na glavnem kolodvoru lepo naložili v železniške voze 13 glav živine, 6 volov, 6 krav in 1 konja, katero živino so bili nakupili deloma v ljubljanski okolici deloma na Štajerskem. — Detektivni veržnega urada pa niso verjeli tem izvoznikom, zaplenili so živino in vse tihotapce povabili na policijo.

— Zaplomba tobaka. Na Ahaciljevi cesti so pri Katarina Zdravje detektivni zaplenili 127 kg cigaretnega tobaka, katerega sta tja spravila dva uslužbenca tobačne tovarne, mlizar France Kokalj z Glinca in ključavničar France Miš z Viča.

Maribor.

Skupina ujetnikov iz Italije, 350 oseb, večinoma Bosancev, je dospela 8. t. m. v Maribor. Mariborsko žensko društvo je bilo o tem obveščeno in njegove zastopnice so s sodelovanjem vojaških oblasti takoj poskrbele za čaj, kruh in cigarete. Mnogi od ujetnikov so bili tako slabi, da so se opotekali od slabosti, trije so bili že popolnoma oslabei.

Društvo jugoslovanskih poštnih uslužbencev v Mariboru priredi 15. t. m. veliko plesno prireditev ob 20. v prostorih bivše kazne v prid društvu.

Cebelarji, pozor! V zadnjem času je bilo v mariborski okolici pokradenih več čebelarjskih panjev. Cebelarji se opozarjajo, da kolikor mogoče dobro shranijo svoje panje.

Pasji kontumac. V Mariboru je razglašen strog pasji kontumac.

Tatvina v gledališču. Zadnjič je bila v gledališču ukradena neki gospej boa. Dotični gospej je takoj vzbudila pozornost neka za njo se deča gospodična, ki se je vedla zelo sumljivo. Po končani predstavi je hotela osumljena gospodična zelniti, toda neki gospod jo je prijel in izvikel izpod pazduhe ukradeno bo.

Celje.

Tujejezični napisov je še vedno dosti po našem mestu. Z nemškimi si sicer zaenkrat ne upajo na svetlo, zato pa tembolj vsiljujejo francoske, angleške itd., samo, da pokažejo še vedno svoje zaničevanje do slovensčine. Tako čitaš tu »hotel del Europe«, tam zopet »Tailleur«, »Modes« itd. Pred prevratom so bili vsi ti napisli seveda nemški in ne francoski, zato bi bilo umestno in dosledno, da so sedaj slovenski. Mestni magistrat naj se pobriga ob priliki tudi za to zadevo.

Tukajšnji akcijski odbor deluje že dva meseca, nima pa uspehov kakoršnih je pričakoval. To je umestno, saj ga ne podpira niti občinstvo niti oblast. Zgodil se je slučaj, da je naznanil mestnemu uradu dva primera očito dokazanega navijanja cen. Tu pa je afera menda zaspala, ker do danes še ni dobil nobenega odgovora. Tudi njegovo drezanje, da se osnuje komisija za določanje cen je sicer menda že imenovala, poslovati pa do sedaj še ni začela. Zato naraščajo tudi v našem mestu cene z dneva v dan.

Sokolski ples. Ponovno opozarjamo na sokolski ples, ki se vrši to soboto, 14. t. m.

Splošna gospodarska zadruga za Slovenijo, podružnica Celje, je pričela s prodajo živil 3. t. m. v trgovskih prostorih v Celju, Samostanska ulica 12.

Dijaški plesni venček, ki ga je priredila dijaška plesna šola 7. t. m., je bil ena najlepših predstavnih prireditev v Celju. Prireditev, prisrčna in priprosta, je potekla v najlepšem razpoloženju. Posetili so jo mnogi gostevidno razni meščanski in vojaški krogi, ki so s tem pokazali svoje simpatije do naše mladine. Mestna godba je z neumornim igranjem ve-

liko pripomogla k dobremu razpoloženju.

Napovedani shod invalidov v Celju za dne v nedeljo 15. febr. 1920 se ne vrši radi tega ker ga ni sklicala centrala org. voj. invalidov v Ljubljani marveč posamezni elementi kateri hočejo škodovati organizaciji.

OSREČEVALEC KOROŠKIH SLOVENCEV.

(Izpred deželnega sodišča).

Pred ljubljanskim deželnim sodiščem se je včeraj končal proces, ki razkriva rak rano našega dela na Koroškem in kaže, kako upravičeni smo bili, ko smo v Jugoslaviji ponovno opozarjali, naj se pošiljajo na Koroško le zanesljivi in pošteni ljudje. Po osvoboditvi slovenskega Korošana pa so bili nastavljeni na raznih dobro plačanih mestih ljudje, o katerih idealni neoporečnosti ni bilo teško dvomiti. Pred kazenskim senatom se je včeraj moral zagovarjati zaradi hudodelstva goljufije bivši vodja centine komisije v Borovljah Josip Polaniko. Rojen je v Mariboru, pristojen pa v Ljubljano. Premoženje starih cen obtoženi na 60.000 K.

Dne 22. oktobra 1919. je izvalil gostilničar in posestnik Josipu Saslu znesek 8000 nemškoavstrijskih kron. Tega dne se je Polaniko, kot vodja centine komisije za Koroško vozil s cenilcem A. Stagliom na Bilčevo. Potoma se je sešel s Sasliem, ga vzel na voz in Saselj ga je potem povabil na svoj dom, kjer ga je Polaniko naprosil za 6000 K, češ, da rabi denar — »za deželno vlado«. Saselj mu je odštél 8000 K. Polaniko mu je izdal kratko pobotnico in ponele izjavo, da mu plača do 5. novembra 1. l. — Josip Saselj, ki je bil zaradi tihotapstva konf. obsojen na 14 dni in kateremu so zaplenile oblasti 7 konj, se je začel bati za denar in je stvar ovačil pred rokom plačila, tako da je bil Polaniko že 31. oktobra 1. l. aretiran. — Polaniko se je v Borovljah, kjer je imel sedež svoje centine komisije, zaljubil v neko pošto uslužbenko Kristino Z., kateri je obljubil zakon, čeprav je bil že poročen. — Polaniko se ne čuti krivega in podala obširno sliko svojega predživljenja. V 4. gimnaziji je padel, potem na sodni praktikalni, bil za sollicitatorja pri ljubljanskem odvetniku dr. Počkan, potem pri dr. Gosaku v Ptiju, dalje v Celovcu pri dr. Müllerju do časa, ko je moral vsled nemškega pritiska bežati iz Celovca. Bil je že predkaznovan.

Po dve uri trajajoči razpravi je senatni predsednik, sodni svetnik Vedernjak proglasil sodbo, s katero je bil Josip Polaniko kriv goljufije in obsojen na deset mesecev ječe. — Če nam bodo taki apostoli, kakor Polaniko, reševali Koroško, potem žalostna nam majka, je predsednik zaključil utemeljitev sodbe in razpravo. — Za svoje delovanje kot vodja centine komisije je dobival Polaniko 1800 K mesečne plače.

POMANJKLJIVI IN NEPRAVILNI NASLOVI.

Poštno ravnateljstvo opozarja javnost na sledeče:

Pogostokrat se čujejo pritožbe, da prihajajo pisma in druge poštna pošiljke v roke naslovnikom z veliko zamudo ali pa da se izgube. Ker je vzrok teh nereditosti, kakor se iz mnogih slučajev razvidi, največkrat nezadosten naslov pošiljke, opozarjamo občinstvo, urade, zavode in razna podjetja na predpis, da mora biti na vsaki poštni pošiljki poleg naslovnega kraja (bivališča) označeno tudi ime pripadajočega poštnega urada.

Ako je pripisano kraju (bivališču) ime okraja, občine, župnije itd., to nikakor ne zadostuje. Posebno je paziti na natančno označbo kraja ali poštnega urada če jih je več enakega imena n. pr. Ribnica na Dolenjskem, Ribnica na Pohorju, Ribnica ob Vrbskem jezeru ali St. Vid nad Ljubljano, St. Vid pri Zatičini poleg mnogih drugih krajev »St. Vid«, v katerih ni poštnih uradov.

Nadalje je potrebno, da je naslov napisan čisto in čitljivo brez vsakih okrasov, ime poštnega urada v naslovu pa vselej na desni strani spodaj.

Mnogokrat se vidi, da je ime poštnega urada pisano z malimi, natančno označba pa z dosti večjimi črkami. Tako pišejo n. pr. Store pri Celju tako, da je beseda Celju pisana s še enkrat večjimi črkami kot Store. Pri hitrem delu v poštni službi se prav lahko pripeti, da se tako pismo mesto v Store pošlje v Celje, kar pomenja pri sedanjem redkem železniškem prometu skoro 24 urno zamudo.

Pravilno toraj bodi, da je naslov poštnih pošilk čist in lahko čitljiv, da je označeno pravilno ime pripadajočega poštnega urada na desni strani spodaj in zapisano tako, da se takoj razloči od drugih označb. Če bi se vsak, kdor se poslužuje pošte ravnalo po teh navodilih, pnehale bi skoraj vse pritožbe radi izgub in zamud poštnih pošilk, katere vračuje sedaj občinstvo skoraj vedno le na pošto upravo.

Društvena in uradna obvestila.

Društva, ki nas bombardirajo z reklamami za svoje prireditve, naj bodo vsaj toliko obzirna, da priložijo dopisom tudi vstopnice, kakor je to že od nekdaj običajno.

Primorski ples. Vsi oni, ki pomotoma niso dobili vabila na plesni večer, ki ga priredi nočij odbor primorskih dam v Narodnem domu v prid srednješolcem iz zasedenega ozemlja, dobijo vabila v Pražakovi ulici 3. l. nadstr. One pa, ki so dobili vabila prosimo, da privedejo tudi svoje in znanice s seboj.

Odbor primorskih dam nam sporoča, da je na vabilih za današnji plesni večer med prireditelji pomotoma izostalo ime najagilnejše in najmarljivejše odhorne g. Maše Gromove, ki je duša ne le te prireditve, ampak vseh vseh dela naših dam v pošto beguncem.

Zveza jugoslovanskih železničarjev v Ljubljani priredi na plesni torek, dne 17. februarja ob 8. uri zvečer v veliki dvorani hotela »Union« plesni venček. Svirala bo polnoštevila društvena godba. K obliki udeležbi vabi vladno odbor.

Veliki pustni korzo. Opozarjamo občinstvo, da si preskrbi vstopnice že v predprodaji, da se večerna blagajna razbremenijo. Predprodaja vstopnic v trgovini g. L. Černeta v Wolfovi ulici in na dan prireditve od 9. do 12. ure dop. v veliki dvorani hotela Union. Člani dobe vstopnice po znižani ceni le v predprodaji.

Vstopnice za »Maskarado« ljubljanskega Sokola se dobe v predprodaji od 14. t. m. naprej od 4-7. v odborovi sobi v »Narodnem domu«, v nedeljo od 10-12. dop., na večer maskarade pa pri blagajni. Vstopnina za člane sokolskih društev je 10 K, za nečlane pa 20 K. Članske vstopnice se dobe le proti izkazu plačilnega listka za 1. 1920. Članstvo ljubljanskega Sokola lahko ob tej priliki poravnava članarino.

Na 1. uradniškem plesu, ki se vrši v soboto dne 14. t. m. v Narodnem domu, svira garnizionska godba pod vodstvom dr. Čerina. Vstopnice v predprodaji se dobe od četrtka naprej v društveni pisarni (Gospodarska cesta 12 II) in na dan predstave pri blagajni.

Ljubljanski odvetniki imajo v četrtek dne 12. t. m. točno ob 20. uri »pri Slonu« važen stanovski sestanek.

Društvo slov. profesorjev vabi gg. tovariše na sestanek, ki se vrši v ponedeljek, 16. t. m., ob 9. uri v posvetovalnici 1. drž. gimn. v Ljubljani. Poročal bo višji šolski nadzornik dr. Poljanec o osnutku novega disciplinarnega reda za srednje šole.

Jugoslovanski konservatorist v Ljubljani priredi 16. t. m. ob 8. uri zvečer v veliki dvorani hotela »Union« svoj plesni večer. Vstop

Pokrajinske vesti.

Jesenice. V območju tukajšnje progovzdrževalne sekcije je še vedno uslužben čuvaj, velik nemčur in agitator v jeseniškem okolišju. Dvakrat je bil že odpuščen, obakrat zopet sprejet nazaj. Pač zato, ker so vražji vse, kar je slovenskega, in vzgaja družino v strogo nemškem duhu.

Iz Trbovelj: Resnici na ljubo popravljamo notico v nedeljski Jugoslaviji pod naslovom »Korupcija v Trbovljah«. Centina komisija je določila cene govejema mesu na 16 in ne 14 K ter so bili tokrat mesarji torej upravičeni, prodajati meso po omejeni ceni.

Belokrajina. Črnomaljski glavar gospod Sima-Gali je »modern« ljudski uradnik. Ljudje hodijo danes zaradi njegove premudre odredbe 26 km daleč po pol litra petroleja. Takih gorastosti nismo doživeli niti pod staro Avstrijo. Mesto, da se odda občini določena količina petroleja, je treba capljati tako daleč po pol litra petroleja. Podobna je, da razni avstrijski birokrati namenoma vzgajajo boljševike.

Pobrežje pri Mariboru. Tukajšnja prostovoljna požarna bramba priredi na plesno soboto, dne 14. t. m. v vseh prostorih Rojkove gostilne na

samo proti vabilu. Vstopnina na osebo 20 K. Dobrodelni namen, preplačila se hvaležno sprejemajo.

Društvo državnih uslužbencev. Odborova seja se vrši v četrtek dne 12. t. m. ob 8. uri zvečer v običajnem lokalu. Važne zadeve; polnoštevilo.

Zadruga ključavničarjev v Ljubljani, naznanja, da se vrši zadruga občni zbor dne 15. svečana 1920 ob pol 9. uri dopolde v zadruga pisarni — Beethovnova ulica.

Radoviški Sokol priredi v soboto, 14. t. m. zvečer v prilični graščini zabavni večer s plesom. Sodeluje domače godbeno društvo »Lipa«. Obleka promenadna in narodna noše.

Izprememba dostavnega okraja. Poštna nabiralnica Globoko, ki je spadala doslej v dostavni okraj poštnega urada Pišce, se je pridružila v dostavljanju poštnih pošilk poštnemu in brzojavnemu uradu v Brežicah.

Opustitev nabiralnice Zasip. 23. decembrom 1919. se je opustila nabiralnica Zasip, ki je bila pridružena dostavnemu okraju poštnega urada Bled 1.

Razpisana poštna urada. Razpisano je odpravniško mesto pri poštnem uradu v Dragi pri Kočevju (III-3) ter poštarsko mesto pri poštnem uradu Podplat (I-4). Prošnji je vložiti v 14 dneh.

Sport in turiztika.

Turnir ljublj. šahovskega kluba v kavarni Evropa. Deveti dan. Stanje skoro že fiksirano, se le zadnja dva dni nepričakovano spreminjajo. Najprej so se dograle prekinitve partije. Pri tem je dosedaj še nepremagani Poljanec zgubil proti Ferjanu, in obetal se je zanimiv trojni boj za klubovo prvenstvo, ker so Ferjan, Poljanec in Zupančič dosegli isto število točk. Dobil je tudi Kaliterna proti dr. Pacu. Deveti dan je prisel nova presenečenja. Ferjan je v očitnem nerazpoloženju izgubil partijo proti inž. Vagaji in s tem šansa na prvenstvo. Dr. Pac je z zmago proti Torošu oprostil dr. Čadeža varnega tekmeča. Dobili so daleč Poljanec proti Dolencu, prof. Vagaja proti Kragelju, dr. Čadež proti Albertu. Kaliterna je igral proti Zupančiču, kakor vedno od začetka dobro, a končno odnehal in izgubil. Stanje po devetem dnevu: Poljanec, Zupančič 8, Ferjan 7, dr. Čadež 6, Toroš, prof. Vagaja 5, Kaliterna, dr. Pac 4, inž. Vagaja 3, Kragelj 2, Albert, Dolenc 1.

NSS.

Centralni volilni odbor NSS. Danes, v četrtek ob 20. uri seja.

Gledališče.

Premiera Straussovega »Nekaj prija« v ljubljanski operi bo v soboto, 14. t. m.

REPERTOAR MARIBORSKEGA GLEDALIŠČA V MARIBORU.

Četrtek, 12. t. m. »Hasanaginica«, Ab. A—23. — Sobota, 14. t. m. »Nebesna na zemlji«, Ab. B—23. — Nedelja, 15. t. m. pop. ob pol 15. »Reveček Andrejček«, zvečer »Brez denarja«, izven Ab. — Torek, 17. t. m. Velika gledališka reduta, v vseh dvoranah ples, v gledališču kabarej.

Sp. Pobrežje »Družinski večer« s plesom. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 4 K. Priložnost za vožnjo je na razpolago ob 8. uri zvečer pri gostilni »Andrej Hofner« pri Sv. Magdaleni.

Maia Nedelja. Naša podružnica Slovenske kmetijske družbe ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 15. t. m. v šoli. Pri tej priliki bo imel sodrski nadzornik g. Gorican predavanje iz te stroke. Rojak g. inženir Lupša bo poročal o gospodarskih razmerah v Siamu. — Popoldne ob 4. uri istega dne priredi podružnica srečolov v prostorih g. Senčarja. Objavljeno je tudi za tokrat poročilo g. Lukačiča o kmetijstvu v Sibiriji.

Slov. Bistrica. Ker je letos veliko pomanjkanje kuriva, so začeli pri nas lesni trgovci prodajati drva kar na — kilogram! Premoga je prišlo malo, in še tistega so tako čudno razdelili, da smo vsi skupaj dobili malo. Vseled tega vlada pri nas resna skrb, kaj bo z nami, če ne bomo mogli spraviti drv niti s Pohorja, ker celo zimno ni snega.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Pesek. Tisk »UČA, tiskarne« v Ljubljani.

Za milijoni.

(Dolge.)

Umetnik se je potipal po čelu — naravno, kako je bil vendar pozabljen. Saj mu je Bryrd prej povedal, da se naj ne čudi, če najde v okolici gospodične Rogers policista. Hitro se mu je vrnilo ravodušje in smehljaje mu je rekel:

»To spremeni položaj. Rekli so mi, da ste služabnik onega Degrawa in nikakor nisem mogel —«

»Seveda sem njegov služabnik, kako bi naj drugače dosegel svoj cilj? Opazujem njega, opazujem damo in ravnokar sem opazoval tudi vas.«

»Zadnje se mi zdi popolnoma nepotrebno,« je odgovoril odklanjajoče umetnik; »mislim, da zase lahko skrbim sam.«

Oledal ga je z dvomečim izrazom, kakor da hoče reči: Ne zanašajte se tako trdno nase, vi precenjujete svojo moč in podcenjujete nevarnost, v kateri se nahajate.

»Verjamete, da ima gospodična Rogers povod me svariti?« je vprašal umetnik.

»Brezdvomno. Moj sedanj gospod ima satanski načrt; v čem ta obstoji, še dosedaj nisem mogel izvedeti, a on je odločno pripravljen izvršiti ga, bodite v tem prepričani. Vi ste mu na poti in če se mu sami ne izognete, poskusite, da se vas iznebi nasilno. Sam sem slišal, kako je vas preklinjal. Vidite torej, da skrb gospodične Rogers za vas ni brez podlage.«

»Ali je gospodični znano, da nas čuva policist? Videl sem jo včeraj v pogovoru z vami.«

»V soteski mogoče? Sledil sem ji tje, da ji povem, koliko mi je znano; bil je to drzen čin, a velevala mi je dolžnost.«

»Torej je gospodična izvedela od vas, da mi preti nevarnost? Ali ste ji tudi povedali, da ste tajni policist?«

»Ne, ni se mi zdelo potrebno.«

Degraw se je čutil neizmerno olajšanega. Signorina ga torej ni varala. Resnično ga ljubi in se trese za njegovo življenje. Da ga varuje in da sovražniku onemogoči vsak sum, se mu kaže tako naklonjeno. A zares, ona igra vlogo tako izborna s svojimi bleščečimi očmi in z ljubkim smehljajem; vidi se, da je prvovrstna igralka, za ta poklic izučena in od narave nadarjena.

»Vaše pojasnilo me je zelo pomirilo,« je rekel umetnik, obrnjen proti možu. Sedaj je treba preudariti, kako se naj vedemo nasproti onemu nevarnemu človeku.«

Oledal ga je z poizvedovalnimi očmi. Ali ne mislite izvesti nasvet gospodične Rogers?«

»Kako jo naj zapustim baš sedaj, ko me potrebuje menda najnujnejše?«

»Mogoče ni viiteško, a pamet to zahteva.« A vi lahko tega človeka vsak hip aretirate, če se vam zdi to primerno.«

»Se ni čas, da ga dam zapreti. Želim izvedeti njegovo skrivnost, in to se da najbolje doseči, dokler je prost. Čemu zasleduje vse deklice z imenom Jenny Rogers? Zakaj se seznanja z njimi, zapusti eno, drugi pa škoduje? Ali dela to v blaznosti, ali snuje kak zagoneten načrt? — Mi tega ne vemo, a hočemo to doznati in ga pustimo prostega, da spregledamo njegove načrte. On ve, da ga opazujete. Kakor hitro se odstrani, svojih načrtov ne bo več prikrival. Zato je najbolje, da greste.«

»Veliko hladnokrvnosti mi prisojate. Kako pa, če postane sedanj predmet njegovega zasledovanja žrtev njegove blaznosti?«

»To se ne more zgoditi. Draženost dame, ki jo sedaj obožava, ga je zares nase priklenila. Ne stori ji ničesar žalega, o tem bodite prepričani. Povrh ostanem še jaz v njeni bližini in čuvam nad njo.«

Zadnje besede je zgovoril s takim čutom, da ga je Degraw presenečeno pogledal.

»Vaša volja je lahko dobra,« je rekel, »toda vi ne morete biti vsepovsod navzoč; lahko ji preti nevarnost, ki je vi ne morete odvrti.«

»Ne verjamem. Moj gospodar mi popolnoma zaupa; ničesar ne začne, ne da bi me obvestil o tem.«

Umetnik je zavzdihnil.

»Torej dobro, če mi obljubite, da s svojo pazljivostjo ne odnehate niti trenutku, hočem vašo željo izpolniti v toliko, da ostavim to hišo za toliko časa, dokler se ne zgodi ničesar, kar me vznemirja. Če mi obljubi tudi še gospica Aspinwall, da bo imela odprte oči in me obvesti, če potrebuje mojo pomoč, se mi menda posreči brzdati svojo nestrpnost.«

»Degraw bo gotovo takoj pustil pasti krinko, če vas ne bo tukaj. Mogoče se tudi pokaže, da njegovi nameni niso tako nevarni, kakor si mislimo, ali pa da policiji zadostno priliko, da ga zapremo. In v pripravnem trenutku izvedemo aretacijo z vsem poudarkom.«

»Na to zagotovilo vam hočem izpolniti voljo, koliko pač morem,« je odgovoril umetnik, hitro končal pogovor, kakor da se boji, vzbudi kes radi dane obljube, ter je odkorakal proti svojemu stanovanju. Kmalu pa je čutil, da mu je nemogoče brez vsakega slovesa ostaviti svojo izvoljenko. Čemu bi se odstranil ka-

kor kak strahopetec? se je vprašal. Čemu se mi je treba ozirati na zvite načrte policije, če gre za njegovo ljubezen.

Spet se je obrnil proti hiši, iz katere so doneli sedaj veseli glasovi, ker je bila večerja končana. Pomešati se med veselo družbo ni bil njegov namen. Razočaran se je že hotel oddaljiti, ko je slučajno dvignil pogled in na enem izmed gornjih oken zapazil signorino. Toda že v naslednjem trenutku je zaškril srčno z zobmi, ko je videl, da je nagnila svojo lepo glavo nad košaro cvetlic, ki jih je ogledovala z božajočimi pogledi. — Ali se je vrnil zato, da se prepriča o tajnem užitku nad darom ljubezni iz rok njegovega podlega tekmeča? Ali naj gre v prognanstvo s tem želom v duši? Te grenke misli ni mogel prenesti. Iz njenih ust je hotel slišati, kaj sme upati.

V dvoran ob stopnicah je čakal, da pride. Kmalu je zaslišal šum njenih oblačil in stopil je brž nje naproti.

»Oprostite, signorina,« je rekel in obtičal. Na njenih prsih je videl cvetlice, ki jih je poslal on, ki ga je sovražil.

»Moje pisma niste čitali!« je zaklicala prestrašeno in pregledala boječe vse kotičke in vrata.

»Sem čital in hočem vašo voljo izpolniti, če mi zagotovite, da so to vaše zadnje besede in da se poslužujete tega sredstva, da se iznebite nevedčega snubca. Govorite naravnost, tega dvoma ne morem več prenašati, ne prenesem, da gledate z iskrenim čutom cvetlice, ki jih je poslal on človek, ki —«

»Kako,« je vzklila vsa blede in se zgani, kakor da hoče cvetke odvreči, »ali niste vi bili tisti, ki mi jih je poslal? Mislim, da so od vas. Košarica je stala pri oknu, brala sem ime in mislila sem samo na vas.« —

Glas besed ga je navdal z navdušenjem, moral se je brzdati, da je ni pritisnil na srce.

»O, odtegnite se nevarnosti,« ga je rotila, »izpolnite mojo prošnjo! Ne varajte se! Četudi prebiva navidez radost in nedolžnost v tem kraju, vendar čaka tukaj smrt, in vi ste tisti, ki si ga je izbrala za žrtev. V mrežo sem uvoljena in moram se na svoj način oprostiti iz nje. Če me ljubite, zaupajte mi. Storite to, moj prijatelj. Ne samo, da se rešite sami, tudi moja sreča je odvisna od tega.«

»Vedno nove tajnosti.«

Pešal ji je pogum »Ali res nočete oditi?« je klicala s prosečo kretnjo: prsi so se ji dvigale nemirno, oči so begale semintja, komaj se je držala pokoncu.

On ni razumel njenega razburjenja, njen čut se mu je zdel bolešno pretiran.

»Kar vam je povedal sluga gospoda Degrawa, vas razburja več, nego je treba,« je rekel.

Ona se je tresla; najgroznejši strah se ji je zrcalil na licu.

»Sluga Degrawa?« je ponovila brez glasu.

»Da, videl sem ga včeraj v razgovoru z vami. Tudi sem potem še z njim govoril in vem natančno, česa se nam je bati.«

Sklonila je glavo in se zamislila.

Bila je nad vse lepa ko je stala pred njim s pevečenimi trepalnicami in zardelimi lici: čar lepote ga je prevzel tako, da ni spregovoril niti besedice. Ako lo izgubi, kle mora upati, da najde ljubav in poezijo zopet poosebljeno kakor tu? Nikjer — o tem je prepričan. Ko je njegovo notranjost še pretresala ta misel, se je okrenil in pogled mu je obstal nehote pri odprtih vratih dvorane, kjer je stala Hillary Aspinwall, s pomenljivim smehljajem na ustnicah. Tudi njo je dičila izredna ljubkost. Zakaj pač se je njegovo srce oklenilo ženske, ki mu po svojem zagotvetnem bistvu povzroča neprestane bolesti in si ni izvolil one plemenite gospe, katero spremljata odkrit značaj in vesela narava kraljico njenega spola?

Nisi znal odgovoriti tega vprašanja. Z vzdihom je pogledal zopet proti signorini.

»In kaj vam je povedal Degrawov sluga?« je zašepetala.

»Nič, kar bi vas moglo prestrašiti,« ji je odgovoril umetnik. »On je vendar naš prijatelj, in brez njegove vednosti se nama ne more zgoditi ničesar.«

Krčevito se je oklenila ograje in ga vprašala: »Ali vas nikakor ne morem pripraviti, da bi vsaj za teden dni odpotovali v New York?«

»Nikakor ne!«

»Molčiva!« je zaklicala in se pripravila, da zbeži zopet po stopnicah navzgor; »on prihaja, slišim v veži njegove stopinje. Slabo je za naju. Odkod naj vzamem moč! —«

»Pomirite se,« je odgovoril odločno, »ravnanati hočem, kakor se zame spodobi. Kar zdaj stopim pred njo in razkrinkam lopova na mestu. Ne bojte se, kmalu ga vidite, kako odhaja osramočen odtod.«

Hitel je svojemu protivniku nasproti. Toda predno ga je dohitel, je stopila gospodična Aspinwall pred njega.

Tukaj čitajte: to pismo je dospelo po pošti pred eno uro od Morrisa.

(Dalje prih.)

Proda se:

Semena dobra in zanesljiva prodaja Josip Urbančič, trgovina semen v Ljubljani, Miklošičeva cesta 8. Cenik na razpolago. 190

Takoj prodam 1 izvrsten avtomat Rigoletto s pap. rolati, 1 avtomat Hana, (za igranje z denarjem), pripravna za gostilno, 1 Jonas stroj za pranje 3 velike starišne svetilnice (s 6 in 8 svetilkami) kompletni, večjo množico hotelske kristole srebrnine za serviranje, krožnike, tase, hladilnike za šampanjce, eno novo obleko požarne brambor. Kupujem vsakovrstne nove in stare odrezke od tukna. L. Rebolj, Kranj. 217

Kupi se:

Motorno kolo novejšega sistema se kupi. Ponudbe na upravnishvo "Jugoslavije" pod kifo "Motor 100".

Službe:

Kot gospodinja išče mesta 26 letna, inteligentna gospodična. Poseduje lastni šivalni stroj. Ponudbe na upravnishvo "Jugoslavije" pod "Gospodinja". 215

Strojepisko

perlektno, za diktat, sprejemem takoj. Plača po dogovoru. Javiti se od 12.—1. ure, Naslov v upravi. 189

Tovarna na dežel išče strojnika izučena ključavničarja - izvečnega tudi v elektr. stroki - za takojšni nastop. Ponudbe na upravnishvo. 208

Razno:

Miren, soliden gospod išče mesečno sobo za takoj. Cenjene ponudbe prosim pod "Pleš" na upravnishvo "Jugoslavije". 266

Zenitne ponudbe.

Tri mlade, vesele gospodične iščejo le radi zabave, zabavne in podjetne korespondence z hudožnostni gospodi. Oni, ki posedujejo zadostno dozo humorja in odbijajo pšice s ščiti ter so originalni naj se javijo pod "Jelena, Dušana, Nevenka". Prosim, naj se gospodi javijo na posamezne naslove, na upravnishvo Jugoslavije. 210

Domovina

Izhaja od novega leta naprej trikrat na teden in sicer: ob pondeljkih, sredah in petkih. Trikrat pošiljana stane mesečno samo 3 krone.

Uprava "DOMOVINE" je preskrbela, da prinaša list poleg pregledov vseh dogodkov tudi izvirne domače, zagrebške, beograjske in druge najnoveše brzojavne in telefonske vesti. Mesečno, četrt-, pol- ali celoletno naročnino je pošiljati na naslov: Upravnishvo "DOMOVINE" Ljubljana, Sodna ulica šte. 6.

Zahtevajte "DOMOVINO" na ogled!

Cigaretni papir

aledeče vrste: Golub, Abadie, Club in Samum

priporoča na debelo: "Uranus-Papirica", Ljubljana, Mestni trg 11.

Gostilna STEPIC PETER v Spodnji Šiški priredi danes 12. t. m.

domačo veselico v vseh domačih prostorih. Svira vojaški orkester.

Vabl se k obilni udeležbi. Štepec Peter. 177

Br. XII. 1854/1923.

V imenu Njegovega Veličanstva kralja.

Deželno sodišče v Ljubljani je razsodilo tako:

Anton Pustavrh, rojen 9. II. 1891 na Glinah, pristojen v Preserje, kat., samski, sobni slikar, predkaznovan

je kriv

da je v zadnjem času v Ljubljani s tobekom veržno trgoval ter za zavitek tobaka, katerega je plačal po 90 v, 2 K 04 v in 2 K 70 v zahteval izkorišča po vojnem stanju povzročene izvanredne razmere očitno čezmerno ceno po 4 K 50 v.

Zakrivil je s tem pregrešek po § 23/4 ces. nar. z dne 24. III. 1917 šte. 181 drž. zak. in prestopok po § 20/1 iste naredbe ter

se obsolja

po § 202 z ozirom na § 35 k. z. na 7 mesecev in 26 dni ječe, po § 389 k. p. r. v povrnitev stroškov kazenskega postopanja in izvršitve kazni.

Ljubljana, dne 14. novembra 1919.

Iščemo za zgradbo vodne sile sposobnega in samostojnega

nadziratelja

(naddelovodjo) za več let. Samo prvovrstni strokovnjaki, kateri so bili pri sličnih zgradbah že zaposleni naj vpošljeje svoje ponudbe na tvornico željezne robe v Kamniku 170

RESTAVRACIJA

v knez Auerspergovih Toplicah na Dolenjskem se da za 1. 1920 v najem. Ponudbe je vpsolati na:

Državno nadzornishvo veleposestva kneza Auersperga v Ljubljani, Val: azorjev trg 1. do 25. februarja 1920. E

Spretna izobrazena dama

se išče kod sotrudnica v mali fini penziji, za letošnjo poletno sezijo. Želi se nekaj namiznega perila in srebrnine v posestvu, ali ni pogoj.

Ponudbe se prosil pod "Grad 150" do 1/8. 20 na Uprav. Jugoslavije.

Zobozdravnik

M. U. dr. Janežič Zv.

se je nastanil na Bledu.

Ordinira od 9.—12. 15.—17.

Iščejo se prostori

175 za trgovino, skladišče, pisarno in prodajalno, če mogoče skupaj ali pa skladišče posebej. Ponudbe na upravo lista.

Ljubljana, dne 30. januarja 1920.

Razpis natečaja.

"Trboveljska premogokopna družba v Ljubljani" namerava zgraditi v Ljubljani na stavbišču ob Aleksandrovi cesti nasproti Narodnega gledališča uradno poslopje in razpisuje v svrhu pridobitve stavbenih načrtov

Javen natečaj

z omejitvijo na udeležbo arhitektov, ki prebivajo v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev ali pa prebivajo v inozemstvu, morajo pa biti jugoslovanske narodnosti.

Določa se, da je osnutek v smislu razpisanega programa in pogojev izdelati v skicah v merilu 1:200.

Doba izročitve osnutkov določena je do 12. ure popoldne 31. marca 1920 na naslov: "Trboveljska premogokopna družba v Ljubljani", Knaflijeva ulica 18

v zapečatenih ovojih, označenih z geslom v smislu razpisanih pogojev.

V presojevalno komisijo izvoljeni so sledeči:

Ing. A. Klinar, gradb. direktor za Slovenijo, kot predsednik.

Arh. Jan Duffe, mest. gradb. nadsvetnik v. p., kot podpredsednik.

Ing. J. Foerster, profesor obrtne šole, kot član komisije.

Ing. M. Pirnat, dvorni svetnik.

Ing. M. Prelovšek, mestni gradb. nadsvetnik.

Ing. S. Radnai, ravnatelj "Trboveljske premogokopne družbe".

Dr. M. Zarnik, mag. direktor,

vsil stanujoči v Ljubljani.

Za osnutke, ki jih bo presojevalna komisija spoznala za najboljše so sledeče nagrade:

I. darilo v znesku K 10.000.—

II. " " " " 6.000.—

III. " " " " 4.000.— (jugoslovan. kron)

in poleg tega še nadaljne dve nagradi, vsaka po K 2000.— za eventualni nakup dveh osnutkov, katera sicer nista bila odlikovana, vendar pa od presojevalne komisije v nakup priporočena.

Za izgotovitev konkurenčnih osnutkov potrebni pripomočki, razpisni pogoji in drugi podatki se dobivajo poštine prosto pri "Trboveljski premogokopni družbi" v Ljubljani, Knaflijeva ulica šte. 18.

Trboveljska premogokopna družba,

Ljubljana, Knaflijeva ulica 18.